

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
 TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDEĽA 24. JÚN	8.15 9.30 15.00	SLÁVNOSŤ NARODENIA SVÄTÉHO JÁNA KRSTITEĽA Suchohrad: † Mária Voltemarová Božie požehnanie pre Štefana a † Moniku Suchohrad: <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
PONDELOK 25. JÚN	8.00	Božie požehnanie pre Samuela, Jána a † Jána
UTOROK 26. JÚN	17.00	Božie požehnanie a † Moniku
STREDA 27. JÚN	17.00	<i>Spomienka Svätého Ladislava</i> B. požehnanie pre Ľubu a Jána
ŠTVRTOK 28. JÚN	17.00	SLÁVNOSŤ SVÄTÉHO PETRA A PAVLA, APOŠTOLOV, VIGÍLIA B. požehnanie pre Vierku Kosseyovú
PIATOK 29. JÚN	17.00 18.00	SLÁVNOSŤ SVÄTÉHO PETRA A PAVLA, APOŠTOLOV PRIKÁZANÝ SVIATOK Poďakovanie p. Bohu a Božie požehnanie pre Petra Suchohrad: † súrodencov Soboličových
SOBOTA 30. JÚN	8.00	<i>Spomienka Prvých svätých mučeníkov Cirkvi v Ríme</i> farníkov
NEDEĽA 1. JÚL	8.15 9.30 15.00	TRINÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: † Máriu Strnovú ročná a manžela Mateja † rodina Čavojská a Chudá <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>

- ❖ Dnes vykonáme tradičnú zbierku na **dobročinné diela Svätého Otca pápeža Františka**. Za vaše milodary vyslovujem úprimné Pán Boh zaplatí!
- ❖ Na budúcu nedeľu bude stretnutie ruženčiarov, pomodlíme sa desiatok ruženca a vymeníme si tajomstvá posvätného ruženca.
- ❖ Na budúcu nedeľu 1. júla 2018 sa počas sv. omše poďakujeme Pánu Bohu za ukončenie školského roka. Po svätom prijímaní spoločne zaspievame hymnus **TEBA, BOŽE CHVÁLIME** a na záver prijímeme slávnostné požehnanie.
- ❖ Sv. omše počas júla a augusta v utorok, stredu a štvrtok sú o 18.00 hod.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad
 24. JÚNA 2018 **Č. 26**

Sv. Peter

Sv. Šimon Peter sa narodil v Betsaide pri Tiberiadskom jazere. Jeho otec sa volal Ján (Jonáš). Spolu s ním a s bratom Ondrejom, tiež apoštolom, boli pôvodne rybármi. Bol to Ondrej, ktorý doviedol svojho brata Šimona k Ježišovi. Vtedy mu Ježiš dal meno Kéfas, po grécky Petros, čo znamená skala. Sv. Peter sa spomedzi apoštolov najviac spomína v evanjeliách. Podľa týchto opisov si môžeme dostať presne poskladať jeho život, ale aj povahu. Zdá sa, že mal sangvinický temperament.

Sv. Lukáš opisuje situáciu, keď Šimon na Ježišovo slovo spustil sieť do mora a chytil obrovské množstvo rýb. Peter vtedy padol Ježišovi k nohám a povedal mu: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Ježiš mu povedal: „Neboj sa, od teraz už budeš loviť ľudí.“ Odvtedy Peter chodil s Ježišom, počúval ho a nasledoval. Keď sa raz pýtal Ježiš, za koho ho pokladajú, odpovedal práve on: „Ty si Mesiáš, Syn pravého Boha.“ Kristus mu povedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a brány pekelné ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva. Čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi.“ Peter sa vždy spomína ako prvý v zozname apoštolov. Patril k dôverníkom Ježiša, spolu s Jánom a Jakubom. Týchto troch zbral Ježiš so sebou na horu Premenenia, pri vzkriesení Jairovej dcéry a takisto aj v Getsemanskej záhrade ich pozval k spoločnej modlitbe. Keď ich Majstra zatkli, hneď sa postavil s mečom na odpor. Zanedlho však Ježiša trikrát zaprel, hoci predtým tvrdil, že s ním pôjde všade a neopustí ho. Po vzkriesení to bol on,

ktorý spolu s apoštolom Jánom pribehli k hrobu, aby sa presvedčili, či je pravda to, čo im vyrozprávali ženy. Sv. Ján apoštol spomína ešte jednu osobitnú príhodu, ktorá sa stala po vzkriesení a je dôležitá vzhľadom na osobu Petra. Kristus sa ho trikrát spýtal, či ho má rád. Peter zakaždým odpovedá „áno“. Ježiš mu vtedy odpovedá tiež trikrát: „Pas moje ovce.“ Po nanebovstúpení má Peter neodškriepiteľné prvenstvo medzi apoštolmi. Na jeho slovo ustanovili ďalšieho apoštola namiesto zradcu Judáša, on začína prvý hovoriť pri zoslaní Ducha Svätého.

Peter potom ďalej pôsobil v Jeruzaleme. Pokrstil pohana Kornélia, čím sa otvorili brány Cirkvi aj pre pohanov, nielen pre Židov. Herodes Agrippa ho uväznil, ale v noci k nemu prišiel anjel a zázračne ho vyslobodil z väzenia. Potom horlivo účinkoval v Jeruzaleme, v Antiochii, v Korinte a v Ríme. Pravdepodobne v Ríme napísal svoj prvý list, kde hovorí o Ríme ako o Babylone. Zomrel mučeníckou smrťou asi roku 64 v Ríme, podľa tradície ho ukrižovali dolu hlavou na Vatikánskom pahorku. Na tom mieste teraz stojí Bazilika sv. Petra, jej svätyňa je presne nad miestom, kde sa podľa tradície nachádza Petrov hrob. Jeho relikvie sú uložené v hlavnom oltári baziliky. Zobrazuje sa ako starší muž s kľúčmi a knihou. Jeho symbolmi sú tiež obrátený kríž, loďka a kohút.

Sv. Pavol

Sv. Pavol sa narodil niekedy v rokoch 5-10 po Kristovi v Tarze v Cilícii (južné Turecko) v židovskej rodine, ktorá požívala práva rímskeho občianstva. Rodičia mu dali dve mená: Šavol (Saulus – meno prvého židovského kráľa) a Pavol (Paulus – malý). Dostal vynikajúce vzdelanie, najprv v samotnom Tarze v helenistickej škole a neskôr v Jeruzaleme pri nohách slávneho učiteľa Gamaliela. Popritom – ako správny Žid – sa vyučil stanárskemu remeslu. Vyrábala stany alebo lodné plachty, čo bol vtedy veľmi hľadaný tovar.

V prvom rade však ostal dôsledným, až fanatickým farizejom. Zahorel nenávisťou proti novému učeniu, ktoré hlásal Ježiš Kristus a jeho apoštoli. Potom si dokonca vymohol dovolenie na prenasledovanie kresťanov aj v Damasku. No na ceste do tohto mesta sa mu zjavil sám Ježiš Kristus. Na tri dni z toho oslepol, ale potom sa dal pokrstiť a

niekoľko dní nato už ohlasoval v synagógach Ježiša Krista a rozprával o tom, čo sa mu prihodilo. Židom sa to nepáčilo a chceli ho zabiť. On im však ušiel (jeho učeníci ho spustili v koši cez hradby – Sk 9,19-25) a odišiel na juh do púšte, ktorá siaha až do Arábie, aby sa pripravil na apoštolský úrad. Asi po troch rokoch sa vrátil späť do Damasku a odtiaľ do Jeruzalema, aby vyhľadal apoštolov. Avšak každý sa ho bál – kvôli jeho povesti prenasledovateľa kresťanov. Vtedy sa ho ujal Barnabáš, zaviedol ho k apoštolom Petrovi a Jakubovi a porozprával im, ako si Pavol počínal v Ježišovom mene. Z Jeruzalema odišiel Pavol asi na štyri roky do Tarzu. Potom spolu s Barnabášom zamierili do Antiochie, kde hlásali evanjelium medzi pohanmi.

V Antiochii dostal milosť, že bol „uchvátený až do tretieho neba“. Aby však nespýšnel, bol mu daný do tela osten, satanov posol, aby sa nevyvyšoval. (2 Kor 12). V roku 47-48 spolu s Jánom Markom (Marek evanjelista) a Barnabášom vykonal prvú misijnú cestu na Cyprus a do južných provincií Malej Ázie (Antiochia v Pizídií, Ikónium, Lystra, Derbe). Založili nové cirkevné spoločenstvá, ale zakúsili aj veľa prenasledovania. Druhá misijná cesta sa udiala v rokoch 49-52 v spoločnosti Sílasa do Malej Ázie a na európskom kontinente (Filipy, Solún, Atény a Korint). Počas tretej misijnej cesty (53-58) sa tri roky zdržal v Efeze. Zažil mnoho utrpenia, sklamaní, ale aj radosti z apoštolátu a služby Bohu (2 Kor 11,16-33). V Jeruzaleme ho uväznili a vďaka tomu sa dostal do Ríma.

V Ríme bol vo väzení, jeho jediným verným spoločníkom bol Lukáš (evanjelista). Pravdepodobne ho v Ríme z väzenia prepustili, počas Nerónovho prenasledovania kresťanov asi nebol v Ríme, snáď bol vtedy v Španielsku alebo na Východe. Bol v Macedónsku, Efeze, v Miléte, v Troade, na Kréte a zrejme aj v Nikapole, kde ho asi znovu uväznili a odviekli do Ríma (asi r. 67). Je s ním iba Lukáš. Po odsúdení ho sťali mečom pravdepodobne na mieste v blízkosti Ostijskej cesty. Toto miesto sa volá Tre Fontane a dnes tam stojí kostol a kláštor trapistov. Cisár Konštantín Veľký dal nad jeho hrobom vystavať menšiu baziliku. Namiesto nej tam teraz stojí nádherná bazilika sv. Pavla, ktorá bola dokončená r. 1854. Sv. Pavol sa zvykne nazývať „apoštolom národov“, pretože je najväčším misionárom všetkých čias a jeho listy sa čítajú ako Božie slovo na celom svete.